

Kredsene ikke har fundet et saa stort Antal tjenlige til Treenkonstabler og Nyttiere, som efter Lovens skulde findes i hver Kreds, for at de forskjellige Waaben kunde faae den fornødne Tilgang. Jeg tror, at en Henvendelse fra Justitsministeren alene til denne Kreds vilde være tilstrækkelig for at bringe et rigtigt Forhold tilstede, hvad den hele Udskrivning angaar. Der har, som sagt, i flere Aar fundet Forvirring Sted, trods at de fra Justitsministeriet er truffet forskellige Foranstaltninger for at fremkalde en Forbedring i Forholdene.

Wtther: Jeg vil blot tillade mig at rette et Spørgsmaal til den ærede Minister i Anledning af, at der i en Skrivelse, som Udvalget har modtaget om Sagen med Bjørnsøns Bo, er yttret, at der finder en Underhandling Sted mellem Revisionsdepartementet og Justitsministeriet om, hvorvidt nye Kontrolbestemmelser kunne blive at vedtage. Der staaer dernæst et ubestemt Udtryk deri, at det forventes, at de i en ikke fjern Fremtid ville kunne være i Virksomhed. Jeg tillader mig at spørge, om det ikke er muligt, at man kan faae noget Nærmere at vide om, hvor langt den Fremtid er borte; thi det forekommer mig, at vi nu i en ikke lang Fortid have haft flere Exempler paa, at det var ønskeligt, at der var et andet Slags Tilsyn, end det der har været hidtil. Dersom dette skulde ligge i Lovbestemmelser, var det jo ønskeligt, at en Forandring kunde skee noget hurtigt. Jeg vil iøvrigt bemærke, at der, hvis jeg ikke tager feil, maaske ogsaa kan være en anden Grund til, at der har indsnæget sig saadanne Misbrug, og det er, at der maaske ikke foretages saa hyppige Reiser af vedkommende kontrolerende Embedsmænd, som det kunde være ønskeligt. Jeg erindrer, at det er bleven udtalt, at den særdeles dygtige Mand, under hvis Embedskreds den Slags Forretninger høre, skal være meget gammel, og at man derfor ikke kan forandre at han skulde reise saa hyppig. Det kan jo være at jeg tager feil heri, men jeg troer det ikke, og i saa Fald vil jeg bemærke, at det forekommer mig, at vi have en Pensionslov til Fordel for saadanne anerkjendte dygtige Mænd, samt at det er en Feil at lade Mænd, hvor dygtige de end ere, blive saa længe i deres Embeder, at de ikke kunne udføre alle de Forretninger, de have. Jeg vil nu altsaa blot spørge den ærede Minister, om man ikke kan faae noget Bestemtere at vide om, hvorvidt dette Forslag til Forandring i Lovgivningen er noget Nærforestaaende.

Justitsministeren: Det ærede Udvalg har tiltraadt de af mig stillede Forslag dels paa Finantslovsforslaget og dels de enkelte, der senere ere fremkomne, og jeg troer derfor at kunne fatte mig temmelig kort. Der er kun et enkelt Forslag, hvortil Udvalget har stillet et Underendings-

forslag, hvilket imidlertid ikke gaar ud paa at knappe Noget af i, hvad jeg havde tilladt mig at begjære bevilget, men tvertimod gaar ud paa noget at forhøje den Sum, jeg havde anmodet om at faae bevilget. Det findes paa Afstemningslisten under Nr. 31, og den ærede Ordfører har jo fremstillet Forholdet. Det angaar Enken efter en Betjent ved Forsens Straffeanstalt, der er kommen tilfælde og har sat Livet til under Udførelsen af sine Tjenesteplichter. Jeg skal bemærke, at efter de Regler, som almindelig følges i deslige Forhold, vilde jeg ikke kunne have fundet mig foranlediget til at begjære en højere Understøttelse til denne Enke end noget over 30 Rd. Det forekom mig imidlertid, at Forholdene her vare noget eiendommelige, idet, som det ogsaa er fremhævet af den ærede Ordfører, den paagældende Mand havde sat Livet til under Udførelsen af sin Gjerning i Straffeanstaltens Tjeneste. Med Hensyn hertil saavel som til Enkens Trang — hun sidder med en Del Børn — sandt jeg mig bevæget til at forhøje den Understøttelse, som jeg tog Anledning til at begjære, fra et Par og tredive Rd. til 50 Rd., med andre Ord: Jeg troede, at jeg burde begjære en Forhøjelse af 50 pCt. over, hvad der ellers maa siges at være almindeligt i daarligere Forhold. Det ærede Udvalg har nu meent, at man skulde gaa noget videre og forhøje de 50 Rd. til 70 Rd., eller med andre Ord forhøje den i deslige Forhold almindelige Understøttelse ikke med 50 men med 100 pCt. Det er jo ganske vist noget eiendommeligt, at saadanne Bevillinger forhøjes paa Nigsdagen, men ved denne Leilighed, hvor jeg maa erkjende, at det dreier sig om et Skøn, og da Gjenstanden desuden er af saa ringe Betydning, skal jeg ikke modsætte mig Udvalgets Forslag, saa meget mindre som jeg af mit ganske Herte under den stakkels Enke, hvorom der her er Tale, at faae den noget større Understøttelse. Jeg skal dog tilføje, at jeg, hvis Nigsdagen maatte godkjende den ringe Forhøjelse af, hvad der er bleven bragt i Forslag fra min Side, vil jeg deri se et Vidnesbyrd om, at man i Principet vil fastholde den Sætning, at Enker efter Mand, der ikke blot gaa af paa Grund af Alderdom, Svagelighed eller deslige eller paa en almindelig Død, men sætte Livet til i deres Tjeneste, have Krav paa en noget større Understøttelse end andre Enker, hvis Mand maa opgive deres Stilling, og at der efter Omstændighederne kan blive Spørgsmaal om at forhøje den almindelige Understøttelse endog ogsaa indtil det Dobbelte. Man maa jo nemlig vel huske paa, at det er nødvendigt i disse Forhold at følge bestemte Regler, for at ikke den Velvillie, som vises den Enkelte, skal komme til at fremtræde som noget Ubilligt lige over for Andre, som maatte kunne mene at have et lige saa stort Krav paa Erkjendtlighed og Understøttelse af Staten som den Enkelte. Som sagt, efter at jeg nu har havt Leilighed til at udtale